

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις»

[COM(2017) 335 final — 2017/0138 (CNS)]

(2018/C 197/05)

Εισηγητής: ο κ. **Victor ALISTAR**

Συνεισηγητής: ο κ. **Petru Sorin DANDEA**

Αίτηση γνωμοδότησης	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 10.7.2017
Νομική βάση	Άρθρα 113 και 115 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αρμόδιο τμήμα	Οικονομική και νομισματική ένωση, Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή
Υιοθετήθηκε από το τμήμα	20.12.2017
Υιοθετήθηκε από την ολομέλεια	18.1.2018
Σύνοδος ολομέλειας αριθ.	531
Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας (υπέρ/κατά/αποχές)	184/2/7

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1. Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει οδηγία για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, η οποία ρυθμίζει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της φορολογίας, και παράρτημα που περιλαμβάνει κατάλογο διακριτικών τα οποία θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να υποδηλώνουν επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Προτείνεται να χρησιμοποιείται από τα επιμέρους κράτη μέλη το εργαλείο αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, ώστε τα στοιχεία που κοινοποιούνται από τους ενδιαμέσους να διατίθενται στα άλλα κράτη μέλη.

1.2. Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής δεδομένου ότι οι ισχύουσες νομικές διατάξεις δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε περίπτωση που υποπίπτουν στην αντίληψή τους μηχανισμοί φοροαποφυγής ή/και φοροδιαφυγής.

1.3. Η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει και υποστηρίζει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των ενδιαμέσων που καθιστούν εφικτό τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Η διαφάνεια των δραστηριοτήτων τους μέσω της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων που προτείνεται στην πρόταση οδηγίας θα αποτρέψει τους ενδιαμέσους από το να προσφέρουν στους πελάτες τους μηχανισμούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και, συνεπώς, θα μειώσει την επιβλαβή διάβρωση των φορολογικών βάσεων των κρατών μελών. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται να δημιουργηθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού και φορολογική δικαιοσύνη μεταξύ των εταιρειών που διαθέτουν πλαίσιο επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και όσων δεν διαθέτουν, αλλά υπόκεινται σε υψηλότερη φορολογία προκειμένου να αντισταθμιστεί η διάβρωση της φορολογικής βάσης στα επιμέρους κράτη μέλη. Συνεπώς, η πρόταση ανταποκρίνεται στην επιθυμία της πλειονότητας των ευρωπαϊκών εταιρειών για φορολογική δικαιοσύνη μεταξύ των φορολογουμένων και στην αυξανόμενη πίεση των ιδιωτών φορολογουμένων.

1.4. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΟΚΕ επικροτεί την απόφαση της Επιτροπής να παράσχει υλικοτεχνική και τεχνική υποστήριξη στα κράτη μέλη για την εφαρμογή του ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου το οποίο θα χρησιμοποιείται για την καταγραφή των πληροφοριών που υπόκεινται στη διοικητική συνεργασία. Δεδομένης της πολυπλοκότητας ορισμένων μηχανισμών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, η ΕΟΚΕ συνιστά στην Επιτροπή να υποστηρίξει και αυτή τα κράτη μέλη όσον αφορά την κατάρτιση του προσωπικού που θα είναι υπεύθυνο για την καταγραφή και την ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών.

1.5. Η πρόταση έχει ιδιαίτερα ευρύ πεδίο εφαρμογής. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η οδηγία θα αποτελέσει ικανό αποτρεπτικό παράγοντα για τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Απαιτούνται ακριβέστερες απαιτήσεις για τον χαρακτηρισμό μιας συναλλαγής ως δηλωτέας, προκειμένου να αποφευχθεί η υποβολή υπερβολικού αριθμού δηλώσεων από τις επιχειρήσεις, με χρονοβόρες διοικητικές διαδικασίες που επιβαρύνουν τόσο τις φορολογικές αρχές όσο και τους φορολογούμενους.

1.6. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι η απαίτηση συμμόρφωσης με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού των κατευθυντηρίων γραμμών του ΟΟΣΑ για τις τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών δεν διέπεται από ακρίβεια και αναπόφευκτα περιλαμβάνει την υποκειμενική ερμηνεία από τους φορολογούμενους και τις φορολογικές αρχές. Η ΕΟΚΕ ζητεί κατά συνέπεια ικανή και εποικοδομητική καθοδήγηση από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη όσον αφορά το κατά πόσον οι συναλλαγές εμπίπτουν στο συγκεκριμένο πλαίσιο.

1.7. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι ο φορολογούμενος φέρει την τελική ευθύνη συμμόρφωσης με την προτεινόμενη οδηγία. Για να τηρούνται οι απαιτήσεις αναλογικότητας, το διοικητικό κόστος πρέπει να μειωθεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό για τις επιχειρήσεις κάθε μεγέθους.

1.8. Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να επανεξετάσει την πενθήμερη προθεσμία υποβολής στοιχείων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι είναι εφικτή για τις οντότητες που υπόκεινται σε υποχρέωση υποβολής στοιχείων και, συγχρόνως, ότι συνάδει με τον στόχο μιας αποτελεσματικής πολιτικής για την υποβολή εκθέσεων. Επομένως, φαίνεται απαραίτητο και αναλογικό να παραταθεί η εν λόγω προθεσμία.

1.9. Η πρόταση οδηγίας αφήνει ορισμένα ζητήματα ανεπίλυτα, όπως ο τρόπος με τον οποίο θα εφαρμοστεί στους φορολογούμενους στην ψηφιακή οικονομία, δεδομένης της δυσκολίας προσδιορισμού της φυσικής παρουσίας τους ως υποκειμένων σε φόρο στις επιμέρους δικαιοδοσίες των κρατών μελών. Ένα άλλο ζήτημα σχετίζεται με τη σαφήνεια των κριτηρίων που καθορίζονται στην πρόταση προκειμένου να διασφαλιστεί ομοιόμορφη προσέγγιση σε όλους τους εθνικούς κανόνες που διέπουν τις κυρώσεις λόγω μη υποβολής εκθέσεων.

1.10. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι οι μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων δεν πρέπει να δημιουργούν αστάθεια στη φορολογική νομοθεσία λόγω των συχνών αλλαγών, καθώς και ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η άμεση φορολογία εμπίπτει στη νομοθετική αρμοδιότητα των κρατών μελών.

2. Πρόταση της Επιτροπής

2.1. Η παγκοσμιοποίηση έχει αυξήσει την κινητικότητα των κεφαλαίων σε πρωτοφανές επίπεδο. Σε αυτό το πλαίσιο, και λαμβάνοντας υπόψη τα σκάνδαλα⁽¹⁾ που ανέκυψαν τα τελευταία χρόνια όσον αφορά εταιρείες και δικαιοδοσίες που έχουν προωθήσει μηχανισμούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού οι οποίοι οδηγούν συχνά σε διάβρωση της φορολογικής βάσης στα κράτη μέλη, η Επιτροπή έθεσε τον αγώνα κατά της φοροδιαφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού μεταξύ των κορυφαίων προτεραιοτήτων της ημερήσιας διάταξής της.

2.2. Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει οδηγία για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, η οποία διέπει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της φορολογίας, και παράρτημα που περιέχει κατάλογο διακριτικών τα οποία θα μπορούσαν ενδεχομένως να υποδηλώνουν επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό.

2.3. Η πρόταση οδηγίας εισάγει υποχρέωση υποβολής στοιχείων για τα ιδρύματα και τους επαγγελματίες που παρέχουν συμβουλές σχετικά με τον φορολογικό σχεδιασμό και οι οποίοι αναφέρονται στην οδηγία ως ενδιάμεσοι. Μπορεί να είναι φορολογικοί σύμβουλοι, τράπεζες, οργανισμοί αξιολόγησης και άλλοι φορείς που εμπίπτουν στον ορισμό των ενδιάμεσων ως «κάθε πρόσωπο που φέρει την ευθύνη έναντι του φορολογουμένου για την κατάρτιση, την προώθηση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής των φορολογικών πτυχών δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης, ή σειράς τέτοιων ρυθμίσεων, στο πλαίσιο των φορολογικών υπηρεσιών που παρέχει». Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η υποχρέωση υποβολής δήλωσης καθίσταται υποχρέωση του φορολογουμένου.

2.4. Οι επιχειρήσεις, τα φυσικά πρόσωπα και οι εταιρείες που παρέχουν συμβουλές στον τομέα του φορολογικού σχεδιασμού θα υποχρεούνται να γνωστοποιούν μια δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση ή σειρά τέτοιων ρυθμίσεων, το αργότερο πέντε ημέρες αφού ο μηχανισμός καταστεί διαθέσιμος προς εφαρμογή. Οι πληροφορίες πρέπει να τίθενται στη διάθεση των αρμόδιων φορολογικών αρχών και θα υπόκεινται στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών των κρατών μελών. Η αυτόματη ανταλλαγή θα πραγματοποιείται σε τριμηνιαία βάση.

2.5. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η οδηγία θα έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα για τους ενδιάμεσους που παρέχουν συμβουλές όσον αφορά τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό και θα μειώσει τις πρακτικές επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού.

2.6. Η Επιτροπή εξέτασε τρεις επιλογές για την υλοποίηση των στόχων πολιτικής της: μια (μη δεσμευτική) σύσταση για τα κράτη μέλη να εισαγάγουν υποχρεωτική γνωστοποίηση στην εθνική τους νομοθεσία, έναν κώδικα δεοντολογίας για τους ενδιάμεσους ή μια οδηγία της ΕΕ που θα απαιτεί από τα κράτη μέλη να καθιερώσουν υποχρεωτικό καθεστώς γνωστοποίησης.

⁽¹⁾ Luxleaks, Panama Papers και Paradise Papers.

2.7. Η Επιτροπή επέλεξε να προχωρήσει μέσω μιας οδηγίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα εκείνα που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού εφαρμόζονται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη. Η πρωτοβουλία της Επιτροπής αντιστοιχεί στη Δράση 12 του σχεδίου του ΟΟΣΑ για τη διάβρωση της βάσης και τη μετατόπιση των κερδών (BEPS/*Base Erosion and Profit Shifting*), το οποίο συνιστά την αποτροπή των δραστηριοτήτων ενδιάμεσων οι οποίοι συμβουλευούν εταιρείες σχετικά με τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό, και θεσπίζει ένα σύνολο μέσων για την υλοποίηση της εν λόγω δράσης.

2.8. Η πρόταση της Επιτροπής βασίζεται στην αρχή του διαλόγου μεταξύ του φορολογούμενου και της φορολογικής αρχής, καθώς και στην αρχή της ειλικρινούς μεταξύ τους συνεργασίας σε επίπεδο ενιαίας αγοράς. Ο μηχανισμός που πρόκειται να θεσπιστεί αφορά την προηγούμενη κοινοποίηση συναλλαγών δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού βάσει τεσσάρων τυποποιημένων τύπων δεικτών (ή «διακριτικών») που παρατίθενται στο παράρτημα της πρότασης οδηγίας. Κρίνεται σκόπιμο να καταστεί σαφές ότι η απλή αναφορά της ρύθμισης δεν συνεπάγεται αυτόματο τεκμήριο επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, ανοίγει όμως διάλογο μεταξύ του φορολογούμενου και της φορολογικής δικαιοδοσίας. Συνεπώς, η Επιτροπή επέλεξε μια προληπτική προσέγγιση, η οποία αναμένεται να μειώσει τον κίνδυνο επιβολής κυρώσεων στους φορολογούμενους.

2.9. Στην πρόταση οδηγίας, η Επιτροπή θεσπίζει επίσης άμεση υποχρέωση προηγούμενης αναφοράς για τους ίδιους τους φορολογούμενους εάν ο μηχανισμός ή η συναλλαγή δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού πραγματοποιείται μετά από πρόταση στο εσωτερικό της εκάστοτε εταιρείας, χωρίς τη συμμετοχή ή τη συμβουλή ενδιάμεσου, ή εάν ο ενδιάμεσος/σύμβουλος δεσμεύεται από ρήτρα εμπιστευτικότητας ή προστατεύεται από την εθνική νομοθεσία σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο ή, τρίτον, εάν ο ενδιάμεσος ή ο σύμβουλος δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους.

3. Γενικές και ειδικές παρατηρήσεις

3.1. Η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει και υποστηρίζει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των ενδιάμεσων που καθιστούν εφικτό τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Η διαφάνεια των δραστηριοτήτων τους μέσω της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων που προτείνεται στην πρόταση οδηγίας θα αποτρέψει τους ενδιάμεσους από το να προσφέρουν στους πελάτες τους μηχανισμούς φορολογικού σχεδιασμού που μειώνουν τεχνητά το ποσό του φόρου που καταβάλλουν. Κατά συνέπεια, η οδηγία θα μειώσει την επιβλαβή διάβρωση των φορολογικών βάσεων των κρατών μελών.

3.2. Η πρόταση οδηγίας προϋποθέτει την καλή πίστη των φορολογουμένων και όχι την πρόθεση αποφυγής του φόρου. Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η απλή αναφορά φορολογικών ρυθμίσεων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να αποτελούν επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι έχει όντως πραγματοποιηθεί επιθετικός φορολογικός σχεδιασμός.

3.3. Η πρόταση της Επιτροπής θα πρέπει να δημιουργήσει ίσους όρους ανταγωνισμού και φορολογική δικαιοσύνη μεταξύ των εταιρειών που διαθέτουν πλαίσιο επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και όσων δεν διαθέτουν, αλλά υπόκεινται σε υψηλότερη φορολογία προκειμένου να αντισταθμιστεί η διάβρωση της φορολογικής βάσης στα επιμέρους κράτη μέλη.

3.4. Η πρόταση έχει ιδιαίτερα ευρύ πεδίο εφαρμογής. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η οδηγία θα αποτελέσει ικανό αποτρεπτικό παράγοντα για τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό. Απαιτούνται ακριβέστερες απαιτήσεις για τον χαρακτηρισμό μιας συναλλαγής ως δηλωτέας, προκειμένου να αποφευχθεί η υποβολή υπερβολικού αριθμού δηλώσεων από τις επιχειρήσεις, με χρονοβόρες διοικητικές διαδικασίες που επιβαρύνουν τόσο τις φορολογικές αρχές όσο και τους φορολογούμενους.

3.5. Πρέπει να αποφευχθεί το εύρος διαφορετικών ερμηνειών και κατά συνέπεια απαιτείται περισσότερη καθοδήγηση από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη προκειμένου η πρόταση να καταστεί αποτελεσματική. Αυτό αφορά ιδιαίτερα την εφαρμογή της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού των κατευθυντηρίων γραμμών του ΟΟΣΑ για τις τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών.

3.6. Επιπλέον, η πρόταση οδηγίας αφήνει ορισμένα ζητήματα ανεπίλυτα, όπως ο τρόπος με τον οποίο θα εφαρμοστεί στους φορολογούμενους στην ψηφιακή οικονομία, δεδομένης της δυσκολίας προσδιορισμού της φυσικής παρουσίας τους ως υποκειμένων σε φόρο στις επιμέρους δικαιοδοσίες των κρατών μελών. Ένα άλλο ζήτημα σχετίζεται με τη σαφήνεια των κριτηρίων που καθορίζονται στην πρόταση προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη προσέγγιση σε όλους τους εθνικούς κανόνες που διέπουν τις κυρώσεις λόγω μη υποβολής εκθέσεων.

3.7. Η ΕΟΚΕ θεωρεί αναγκαία μια πιο ολοκληρωμένη εκτίμηση αντικτύπου προκειμένου να εξασφαλιστεί η αναλογικότητα της προτεινόμενης οδηγίας. Είναι αναγκαίο να αξιολογηθεί πόσο χρονοβόρα θα είναι για τις φορολογικές αρχές και τους ενδιάμεσους/ τις επιχειρήσεις η συμμόρφωση με τους κανόνες.

3.8. Η Επιτροπή προτείνει να χρησιμοποιείται από τα επιμέρους κράτη μέλη το εργαλείο αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, ούτως ώστε τα στοιχεία που κοινοποιούνται από τους ενδιαμέσους να διατίθενται στα άλλα κράτη μέλη. Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής δεδομένου ότι οι ισχύουσες νομικές διατάξεις δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε περίπτωση που υποπίπτουν στην αντίληψή τους μηχανισμοί φοροαποφυγής ή/και φοροδιαφυγής.

3.9. Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή της Οδηγίας για την επίλυση διαφορών ⁽²⁾.

3.10. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι, με τη χρήση μηχανισμών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, ορισμένες εταιρείες με διασυνοριακές δραστηριότητες μετατοπίζουν σημαντικό μέρος των κερδών που πραγματοποιούν σε ένα δεδομένο κράτος μέλος προς δικαιοδοσίες κρατών με χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή, μειώνοντας έτσι, τεχνητά, τις φορολογικές βάσεις των κρατών μελών και προκαλώντας σοβαρές στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά. Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν στην εθνική τους νομοθεσία κυρώσεις για την παραβίαση της οδηγίας, οι οποίες ισχύουν τόσο για τους ενδιαμέσους όσο και για τους φορολογούμενους που χρησιμοποιούν μηχανισμούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού.

3.11. Στο σημείο αυτό, η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να εισαγάγει σαφείς κανόνες στην πρόταση οδηγίας σχετικά με τον εντοπισμό των πιθανών αιτιών που θεμελιώνουν ευθύνη εκ μέρους των φορολογουμένων και των ενδιαμέσων που χρησιμοποιούν μηχανισμούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και να αφήσει τα κράτη μέλη να αποφασίσουν σχετικά με το ύψος των κυρώσεων.

3.12. Είναι επιτακτική ανάγκη η Επιτροπή να προστατεύει τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και τον ελεύθερο ανταγωνισμό στην ενιαία αγορά, συμπεριλαμβανομένης της δίκαιης κατανομής της φορολογικής επιβάρυνσης. Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να καθορίσει τους τομείς στους οποίους μπορεί να προσθέσει στις κατηγορίες διακριτικών που υποδεικνύουν μηχανισμούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα της οδηγίας μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

3.13. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι οι μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων δεν πρέπει να δημιουργούν αστάθεια στη φορολογική νομοθεσία λόγω των συχνών αλλαγών, καθώς και ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η άμεση φορολογία εμπίπτει στη νομοθετική αρμοδιότητα των κρατών μελών.

3.14. Η ΕΟΚΕ επικροτεί την απόφαση της Επιτροπής να παράσχει υλικοτεχνική και τεχνική υποστήριξη στα κράτη μέλη για την εφαρμογή του ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου το οποίο θα χρησιμοποιείται για την καταγραφή των πληροφοριών που υπόκεινται στη διοικητική συνεργασία. Δεδομένης της πολυπλοκότητας ορισμένων μηχανισμών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, η ΕΟΚΕ συνιστά στην Επιτροπή να υποστηρίξει και αυτή τα κράτη μέλη όσον αφορά την κατάρτιση του προσωπικού που θα είναι υπεύθυνο για την καταγραφή και ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών.

3.15. Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να επανεξετάσει την πενήνήμερη προθεσμία υποβολής στοιχείων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι είναι εφικτή για τις οντότητες που υπόκεινται σε υποχρέωση υποβολής στοιχείων και, συγχρόνως, ότι συνάδει με τον στόχο μιας αποτελεσματικής πολιτικής για την υποβολή εκθέσεων. Επομένως, φαίνεται απαραίτητο και αναλογικό να παραταθεί η εν λόγω προθεσμία.

3.16. Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να αναθεωρήσει το χρονοδιάγραμμα για την αξιολόγηση της εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να καταρτίζεται έκθεση ανά διετία, και ζητεί η έκθεση να δημοσιοποιείται στους Ευρωπαίους φορολογούμενους και πολίτες. Δεδομένης της σημαντικής διοικητικής προσπάθειας, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι η εν λόγω ανά διετία έκθεση θα διασφαλίζει τη διαφάνεια, εάν συγκεντρώνει ποσοτικά δεδομένα χωρίς να παραβιάζει τα νόμιμα δικαιώματα των εταιρειών.

Βρυξέλλες, 18 Ιανουαρίου 2018.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Γιώργος ΝΤΑΣΗΣ

⁽²⁾ Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τους μηχανισμούς επίλυσης διαφορών διπλής φορολογίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ με θέμα «Βελτίωση των μηχανισμών επίλυσης διαφορών διπλής φορολογίας», ECO/420, (EE C 173 της 31.5.2017, σ. 29).